

Slovenska
filharmonija

Sezona
2025|26

*Z angleškim
podpisom*

PVC 6

Pretežno
vokalni
cikel

PVC 6

Pretežno
vokalni
cikel

24. maj 2026 ob 19.30

Predkoncertni pogovor ob 18.30

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Z angleškim podpisom

Zbor Slovenske filharmonije

Stephen Layton

dirigent

Harrison Cole

orgle

Gioele Andreolli

korepetitor

ARS

Koncert snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

Patrick Hadley (1899–1973)

My beloved spake

Moj ljubi je spregovoril

Charles Villiers Stanford (1852–1924)

Lighten our darkness

Razsvetli našo temo

Benjamin Britten (1913–1976)

Rejoice in the Lamb

Radujte se v Jagnjetu, op. 30

Polona Gregorc sopran

Ana Potočnik alt

Rok Ferenčak tenor

Martin Kozjek bariton

Edward Elgar (1857–1934)

Sonata za orgle v G-duru, op. 28

Allegro maestoso

Allegretto

Andante espressivo

Presto (comodo)

Jonathan Dove (1959)

Seek Him That Maketh the Seven Stars
Iščite Njega, ki je ustvaril sedmero zvezd

James MacMillan (1959)

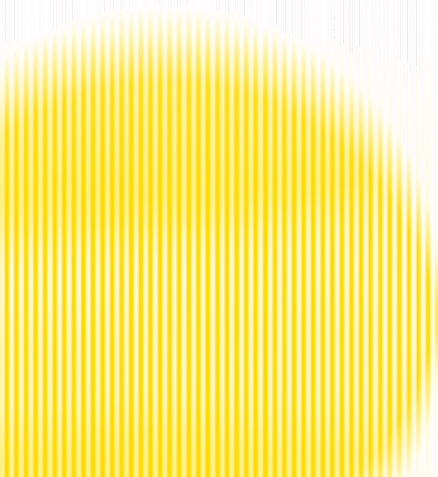
O give thanks unto the Lord
Zahvaljujte se Gospodu

Gerald Finzi (1901–1956)

Lo, the full, final sacrifice
Glej, popolna, dokončna daritev, op. 26

Rok Ferenčak tenor

Martin Kozjek bariton

Angleški izraz *anthem* izhaja iz besede antifona, od angleške reformacije dalje pa označuje polifono uglasbitev angleškega sakralnega, verskega ali moralnega besedila. Pojem je skozi zgodovino označeval različne oblike in predstavlja eno temeljnih, čeprav žanrsko ne strogo zamejenih zvrsti angleške sakralne glasbe. Angleške zborovske glasbe 20. in 21. stoletja si brez *anthemov*, ki – z izjemo Brittnove kantate in Elgarjeve sonate – sestavljajo tudi spored nocojšnjega koncerta, ni mogoče predstavljati, obenem pa nocojšnji izbor kaže svežino in odprtost žanra, ki še dolgo ne bo rekel zadnje besede.

Patrick Hadley se je šolal na kolidžih Pembroke, v Cambridgeu in na Kraljevem kolidžu za glasbo pri znamenitih osebnostih angleške glasbe, kot sta bila Charles Wood in Vaughan Williams, ter postal skladatelj in dirigent. Od leta 1925 je poučeval na Kraljevem kolidžu za glasbo, od leta 1938 dalje pa je bil ob tem še profesor glasbe na različnih kolidžih v Cambridgeu, kjer je bil med letoma 1946 in 1962 tudi vodja oddelka za glasbo. Njegov opus ni obsežen, a je zelo samosvoj, značilen po svoji introspektivnosti, občasni otožnosti in ljubezni do angleške pokrajine. Ob nekaterih delih za večje zasedbe obsega predvsem vokalno glasbo, od katere so številni očarljivi samospevi danes skoraj povsem pozabljeni. Nekaj kompozicij je namenjenih glasu in komornim zasedbam, med zborovskimi skladbami pa se je v repertoarju angleških cerkva zasedrala predvsem ***My beloved spake*** (*Moj ljubi je spregovoril*).

Hadley je med skladateljskimi sodobniki in kot profesor užival velik ugled, zato so se številni obračali nanj za glasbene nasvete. Njegova nekdanja študentka, Ursula Grotrian, ga je leta 1936 prosila, naj ji napiše skladbo ob poroki, in ga spomnila na primerno besedilo iz Visoke pesmi.

Skladbo je Hadley napisal v kratkem ustvarjalnem zamahu, kasneje pa Ursulo v pismu še hudomušno poprosil, če lahko popravi nekaj orgelskih delov, saj sam tega inštrumenta ni mogel praktično preizkušati (v prvi svetovni vojni je izgubil nogo, kar pa ga v življenju ni omejevalo, bil je strasten pohodnik in plavalec). Hadley je ob objavi skladbe leta 1938 navedel, da je primerna za izvedbo spomladi. In res je to optimistična in svetla pomladna glasba: energični klic ženina z gibko deklamacijo besedila in živahnimi gestami (skok na besedi »vstani«, klic »odpravi se«, prepletene »petje ptic«). Kljub kratkosti v njej ne manjka presenetljivih harmonij (kot je npr. uporaba vseh dvanajstih tonov, ki v dveh taktih ponazarjajo polna smokvina drevesa), zaključí pa se s čustveno nabito ponovitvijo začetnega vzklika.

Irski skladatelj **Charles Villiers Stanford** je bil v svojem času ena največjih osebnosti angleške cerkvene glasbe; skupaj s Parryjem je imel na angleško glasbeno življenje izjemno velik vpliv. Sredi 70. let 19. stoletja je študiral v Nemčiji, kjer se je navdušil nad sodobno nemško simfonično glasbo, leta 1883 postal profesor na novoustanovljenem Kraljevem kolidžu za glasbo in leta 1887 profesor glasbe na Univerzi v Cambridgeu. Zavzemal se je za »pristno angleško« šolo kompozicije, in čeprav je nanj vplivala tudi tuja sodobna skladateljska praksa, je njegov slog po besedah Johna Harperja in Petra Le Huraya »nezmotljivo angleški«. V 80. letih 19. stoletja je zaznamoval predvsem glasbeno življenje Kolidža sv. Trojice v Cambridgeu, kjer je deloval kot organist, izboljšal kakovost zbora in napisal številna dela za anglikansko bogoslužje.

Lighten our darkness (*Razsvetli našo temo*)
je kratka skladba, napisana marca 1918 ter

posvečena Walterju Parrattu in zboru kapele sv. Jurija v Windsorju, ki jo je v tem letu nekajkrat izvajal, nato pa nanjo pozabil. Kakor številna druga tovrstna priložnostna dela je obstajala najprej le v rokopisu in se ponovno pojavila leta 1935, ko je kljub namenom objave ponovno za dolgo časa ostala v rokopisu. Besedilo iz anglikanske liturgije, ki zaključuje molitev dneva, je povzeto po liturgičnih obrazcih sklepnic, v grozotah noči pa se nedvomno skrivajo tudi strahote temnih časov prve svetovne vojne, ki ji v času nastanka skladbe še ni bilo videti konca. Stisko človeka izražajo veliki skoki v prošnjah, naj ga Bog obvaruje temin noči, lirični del na besedah »iz ljubezni do tvojega edinega Sina« pa se razplete v sporočilo novega upanja in svetlobe.

Benjamin Britten velja za enega največjih skladateljev angleške glasbe, ki je ustvarjal v najrazličnejših zvrsteh. Še posebej izstopa njegovo prefinjeno komponiranje za glas, naj bo v kontekstu opere, samospeva ali zborovskega petja. Kot praktičen skladatelj se je vedno oziral na (z)možnosti posameznih izvajalcev in zasedb ter ob zahtevnejših zborovskih delih napisal veliko takih, ki so dosegljiva tudi ljubiteljskim zborom. Na področju tako sakralne kakor posvetne glasbe Brittnov opus z ozirom na besedila izkazuje svojevrstno mešanico svetega in posvetnega, v več delih pa se ta meja zabrisuje in pušča odprte številne pomene.

»Festivalska kantata« ***Rejoice in the Lamb*** (*Radujte se v Jagnjetu*) za zbor, soliste in orgle je bila napisana po naročilu ob 50. obletnici posvetitve cerkve sv. Mateja v Northamptonu leta 1943. Ob tem prazniku je tamkajšnji vikar, častiti Walter Hussey, ki je postal Brittnov dober prijatelj, vsako leto naročal nova umetniška dela. Kot velik

podpornik umetnosti je menil, da so umetniška dela med najvišjimi izrazi človekove dejavnosti in da je pomembno, da sodobni umetniki sodelujejo pri iskanju in izražanju resnice o Bogu.

Kantato sestavlja deset krajših zborovskih in solističnih stavkov, napisana pa je na izbor besedil iz pesnitve *Jubilate Agno* (*Vzklíkajte Jagnjetu* oz. *Radujte se v Jagnjetu*, parafraza začetka več psalmov *Jubilate Deo, omnis terra – Vzklíkajte Bogu, vsa zemlja*) pesnika Christopherja Smarta (1722–1771). Ta je prijateljeval z največjimi angleškimi literati in misleci svojega časa, del življenja pa je preživel tudi v umobolnici, kamor ga je zaradi domnevne »verske manije« in molitve v javnosti dal zapreti njegov tast. Smartova izvirna pesnitev obsega več kakor 1200 verzov, po stoletjih pozabe pa je izšla leta 1939.

Na to nenavadno besedilo je Brittna opozoril pesnik W. H. Auden, s katerim je bil skladatelj v tem obdobju tesno povezan ter se v njegovem krogu navzel liberalnejših političnih prepričanj ter kritične drže do britanske družbe. Ti vplivi, obenem pa tudi izkušnja pisanja glasbe za različne filmske in dokumentarne produkcije, so vidni v kantati, ki se je je Britten lotil nadvse skrbno. Iz pogosto nepovezane Smartove pesnitve je izbral najzanimivejše odlomke, od katerih so nekateri eksplicitno povezani z glasbo in glasbili (pri naštevanju glasbil Smart uporablja zvočno asociativno in večpomensko, žal pa v druge jezike v izvorni obliki neprevedljivo besedilo), in v času komponiranja pisal Husseyu: »Nekaj živahnega za takšno priložnost, se vam ne zdi?« Obenem je v pesniku, ki se je kot odrinjenec na družbeni rob in v upor proti avtoriteti čutil povezanega s samim Kristusom, prepoznal tudi samega sebe. Pritegnila pa ga ni le dramatičnost umetnikove osebne izkušnje, temveč tudi njegov samosvoj, pacifistični pogled na svet, kjer ima vse ustvarjeno

enako(vredno) mesto pred Bogom. V enem nadaljnjih sporočil Husseyu hudomušno sledi: »Bojim se, da sem šel nekoliko predaleč in uporabil del o mačku Jeffreyu [sic], vendar ne vidim, kako bi to lahko koga vznejevoljilo, ko je pa vendar tako prijazen muc.«

Rejoice in the Lamb je priljubljeno in izjemno razgibano koncertno delo, v katerem najdemo tako spevne melodije kakor ritmično živahne in plesne stavke; vsak prinaša drugačno glasbeno sceno in razpoloženje. V delu je čutiti tudi vplive Purcellove glasbe, predvsem v dvakrat slišani »Aleluji« z značilnimi punktiranimi ritmi. Gibanje, zvoki in pogosto presenetljiva karakterizacija posameznih likov v solističnih stavkih (gibki maček, junaški mišek, poetične cvetlice) so glasbeno interpretirani in značilno podprti tudi z orglami, ki pogosto postanejo solističen glas v skupnem muziciranju. Najbolj zablestijo v stavku s solističnim sopranom, kjer »oponašajo« gibanje in mijavkanje mačka Jeffryja, Smartovega zvestega spremljevalca v umobolnici. Kljub nekonvencionalnosti besedila, ki na vse strani prestopa meje »sakralnega«, so tu tudi stavki izjemne globine in spravljive jasnine, ki izpovedujejo vero v osebno odrešitev in moč dobrega nad zlim: takšni so ganljiva izpoved basa, ki je kot obtoženec enak Kristusu, pomiritev sveta ob nebeški glasbi ter vedrina aleluje.

Edward Elgar je bil kot glasbenik večinoma samouk, ki je v mladosti deloval v glasbenih društvih v rodnem Worcesteru. Zaradi pomanjkanja sredstev ni mogel študirati na konservatoriju v Leipzigu, a mesto je kljub temu obiskal in veliko odnesel od srečanja z glasbo Brahmsa, Schumanna in Wagnerja. Ves čas si je prizadeval tudi za uspeh kot skladatelj, še toliko bolj, ker mu njegovo poreklo pri tem ni bilo v pomoč (bil je katolik in

glasbeni samouk iz provincialnega okolja). Vrata v svet glasbene slave so mu nazadnje na široko odprla dela, kot so uvertura *Froissart*, *Variacije Enigma* in *Gerontijeve sanje*.

Še preden je zaslovel, je bil Elgar nekaj let organist katoliške cerkve sv. Jurija v Worcesteru, kjer je nasledil svojega očeta. Enako pomembna kakor lastna organistovska izkušnja je bila zanj worcesterska katedrala, v kateri je lahko poslušal glasbo, ki so jo organisti izvajali na poznoviktorijanskih Hillovih orglah in kjer si je zaradi naklonjenosti organistov lahko izposojal note. **Sonato v G-duru** je ob priložnosti obiska ameriških organistov leta 1895 v worcestrski katedrali naročil organist Hugh Blair. Elgar je napisal kompleksno in barvito delo, v katerem razkriva svoje poznavanje inštrumenta in njegovih (tudi skrajnih) zmožnosti. A organist je to s stališča tako manualne kakor pedalne tehnike izjemno zahtevno skladbo, ki je bila po zvoku koncipirana bolj za orkester kakor za orgle, dobil v roke komaj nekaj dni pred koncertom in se na izvedbo ni mogel dobro pripraviti. Občinstvo naj bi skladbo po nekaterih poročilih dobro sprejelo, medtem ko so drugi menili, da je bil organist pijan. Veličastni prvi temi prvega sonatnega stavka kontrastira otožna druga tema, drugi stavek pa je lahkotnejši in predstavi tišje registre Hillovih orgel. Tretji stavek obvladuje lirična melodija, ki jo je Elgar predelal iz starejše skice z naslovom *Sanjarjenje*. Zaključni energični Presto prinaša dve kontrastni temi, obenem pa se v njem oglasi tudi reminiscenca na predhodni stavek.

Jonathan Dove, danes najbolj izvajan operni skladatelj v Veliki Britaniji, je študiral kompozicijo na Kolidžu sv. Trojice v Cambridgeu, kasneje pa na Kolidžu Goldsmiths v Londonu. Sprva je deloval

predvsem kot korepetitor in aranžer ter za komorne izvedbe prirejal opere (med drugimi Wagnerjev *Nibelungov prstan*), leta 1987 pa je postal asistent zborovodja v Glyndebournu in kot skladatelj začel sodelovati s Susseško opero pri projektih, ki so združevali poklicne in ljubiteljske glasbenike. Za Glyndebourne je napisal letališko opero *Flight (Let)*, s katero je zaslovel po Evropi, v ZDA in Avstraliji. Sodeluje s številnimi festivali in gledališči, pri svojem delu in oblikovanju programov pa vztraja pri etiki skupnostnega dela, za kar je prejel tudi številne nagrade.

Kot skladatelj piše tonalno glasbo, ki je po besedah Juliana Granta sprva izšla iz ekspresivnega minimalizma Johna Adamsa, sicer pa jo zaznamuje Doveov povsem lasten melodični slog. Med njegovimi deli najdemo predvsem opere najrazličnejših vsebin; rad, spretno in s humorjem pa se kot izhodišč poslužuje tudi del njemu dragih skladateljev, kot sta Mozart in Bach. Leta 1995 je po naročilu Prijateljev Kraljeve akademije umetnosti za njihovo vsakoletno bogoslužje v cerkvi sv. Jakoba v londonskem Piccadillyju napisal skladbo ***Seek him that maketh the seven stars*** (*Iščite Njega, ki je ustvaril sedmero zvezd*). Skladatelj je zapisal, da je »téma svetlobe, predvsem svetlobe zvezd, za skladatelje neskončen vir navdiha«. Orgelska spremljava ponazarja bleščeče migljanje zvezd, ob kateri se človeški glasovi (zbor) sprašujejo, kdo jih je naredil, se čudijo (»ah«) in med seboj spodbujajo z nenehnimi klici »iščite ga«. Refren na besedah »iščite Njega« se začne kot pobožno hrepenenje, a se po besedah skladatelja sprosti v »radosten ples« in nazadnje izteče v svetlobo novega dne.

Škotski skladatelj **James MacMillan** je študiral glasbo na Univerzi v Edinburgu in kompozicijo na Univerzi v Durhamu. V zgodnjem obdobju svojega

ustvarjanja je bil predvsem modernist, nanj je vplival tudi poljski eksperimentalizem, po vrnitvi na Škotsko leta 1988 pa se je začel vse bolj zavedati svojih korenin, čeprav modernizma ni popolnoma opustil. Nanj je močno vplivala latinskoameriška »teologija osvoboditve«; začel je iskati primerljive povezave med rimskokatoliško vero, socializmom in domovinskimi občutki, posledično pa tudi ekspresivnejši izraz v svojem ustvarjanju, obenem pa prevpraševal lastna skladateljska izhodišča.

MacMillan je avtor glasbenogledaliških in orkestrskih del, od katerih se številna ukvarjajo s škotskimi temami. Kakor piše Stephen Johnson, se v njih enakovredno poslužuje tako tonalnih kakor modalnih ali atonalnih harmonij, občasno pa se navdihuje tudi pri delih drugih skladateljev ter se skladateljsko pogosto sooča z ustaljenim zahodnim glasbenim kanonom. ***O give thanks unto the Lord*** (*Zahvaljujte se Gospodu*) iz leta 2016 prepleta besedilo Psalma 105 in poezijo Roberta Herricka. Skladba je nastala po naročilu Prijateljev katedralne glasbe za njihov diamantni jubilej. To je virtuozno, ritmično živahno delo, ki izvajalce postavlja pred zahtevne naloge: v prvem delu so tu divji sinkopirani ritmi, zahtevni že za angleške pevce, v prav tako živem orgelskem partu pa je proti koncu zapisano celo »obsesivno«. Osrednji del, kjer se umirijo tudi orgle, je izrazito lirična uglasbitev Herrickove hvalnice orfejski (ali Cecilijini) moči glasbe, ki lahko začara človeška ušesa in duše. V tem sakralnem okvirju je glasba s svojim zibanjem uspavanke in skoraj čarobnim vijuganjem sopranske linije eno največjih božjih del in čudes, kar potrjuje zaključni »refren«, nebrzdano radostna ponovitev dela Psalma 105.

Za cerkev sv. Mateja v Northamptonu je ob 53. obletnici posvetitve nastala še ena pomembna

sakralna skladba. Leta 1946 je vikar Walter Hussey naročil delo z evharistično vsebino pri skladatelju **Geraldu Finziju**. Rok za dokončanje dela je bil kratek, Finzi pa sicer ni bil veren (bil je Italijan judovskih korenin in po prepričanju agnostik), a je z značilno skrbnostjo izbral besedilo in med seboj prepletel posamezne verze prevodov dveh himnusov Tomaža Akvinskega, *Adoro te devote (Molim te ponižno)* in *Lauda, Sion, Salvatorem (Hvali, Sion, Rešenika)*, ki ju je v prvi polovici 17. stoletja napisal Richard Crashaw.

Finzi je bil tankočuten in vesten skladatelj, ki je umetniško zorel počasi, umrl pa je zaradi neozdravljive bolezni na višku svojih umetniških moči, star komaj 55 let. Kot mladeniča ga je zaznamovala prva svetovna vojna, v kateri je izgubil očeta, tri brate ter dragega učitelja glasbe in kompozicije, organista Ernesta Farrarja. Glasbeni študij je nadaljeval pri organistu Edwardu Bairstowu v Yorku in kasneje študiral še pri Morrisu na Kraljevem kolidžu za glasbo. Kratek čas je poučeval na Kraljevi akademiji za glasbo, po poroki leta 1933 pa se je umaknil na podeželje. Tam je gojil redke sorte jablan, si izgradil odlično knjižnico, pri njem pa se je redno zbiral krog skladateljskih in umetniških somišljenikov. Popolnoma od sveta se ni mogel odmakniti; v času druge svetovne vojne ga je osebno zelo prizadelo preganjanje Judov.

Pred delom ***Lo, the full, final sacrifice*** (Glej, popolna, dokončna daritev) je Finzi napisal že veliko samospevov in krajših zborovskih del, »festivalska« skladba pa je bila njegovo najdaljše vokalno delo. Za Finzija, ki je menil, da orgle ne sodijo med najizraznejše inštrumente, je bilo dokaj novo tudi komponiranje za orgle, čeprav se je z raznolikimi možnostmi tega glasbila in s tradicijo angleške cerkvene glasbe kot mladenič temeljito seznanil v času študija pri Bairstowu.

Delo *Lo, the full, final sacrifice* na glasbene načine opisuje nedoumljivo skrivnost Kristusove ustanovitve evharistije in popolne (samo)daritve na križu, s katero je skozi lastno smrt vernikom omogočil večno življenje. Za skladbo je značilna homofona, do potankosti izklesana deklamacija, ki izhaja iz Finzijevega izjemnega občutka za podajanje besedila ter se navezuje na žlahtno tradicijo začetkov komponiranja anglikanske glasbe. Harmonsko je mestoma prosojna in presunljivo preprosta, mestoma pa dramatično in barvito oscilira med modalnostjo in tonalnostjo. Do izraza pridejo tudi nekatere izrazne melodične linije (npr. na besedah »Jezus Učenik«), skladba pa kljub kompleksnemu besedilu ohranja visoko raven dramatičnosti z razgibanimi tempi in različnimi glasovnimi kombinacijami. Tako si pogosto stojita nasproti skupini nizkih in visokih glasov; o »nizki smrtnosti« tako najprej simbolično pripovedujejo nizki glasovi, s katerimi se pomešajo visoki glasovi, ko se človeški smrtnosti primeša Bog; posamezne značilne odseke prinašajo tudi posamezni solistični glasovi ali dueti. Ena najmočnejših podob življenja, ki umre, da bi življenje imeli drugi, je podoba Kristusa kot pelikana, ki po srednjeveški tradiciji z lastnim mesom hrani svoje mladiče.

Skoraj liturgično obliko delo dobi z zaključno prošnjo in hrepenenjem človeka po združitvi z Bogom v poslednji uri. Glasbena reminiscenca na začetek dela pripelje tudi besedilno ponovitev začetka, ki ga vernik po razmisleku o pomenu te skrivnostne daritve izreče z novim zavedanjem. Eden najlepših trenutkov je gotovo sklepni melizmatični amen, ki se po intenzivnosti silabične deklamacije in kompleksnosti besedila izteče v občutje jasnine in gotovosti, v predokus zrenja božjega obličja.

| *V spomin*

Tomaž Faganel (1951–2026)

Nocojšnji bogati izbor angleške sakralne zborovske glasbe prežema neomajna vera v svetlobo novega dne, s katero se konča vsaka, tudi smrtna človeška noč. Obenem želi biti glasba tega koncerta s svojim sporočilom tudi poklon nedavno preminulemu dirigentu, mag. Tomažu Faganelu, ki se ga Slovenska filharmonija in njen zbor spominjata z največjo hvaležnostjo.

Stephen Layton

Foto: Matthew Johnson

Stephen Layton je eden najbolj iskanih dirigentov svoje generacije. K sodelovanju ga redno vabijo vodilni svetovni zbori, orkestri in skladatelji, ki mu pogosto zaupajo premierne izvedbe svojih del. Kot strasten zagovornik sodobne zborovske glasbe je tako širom sveta predstavil številne novitete, med drugim je redno sodeloval s sirom Johnom Tavenerjem in Arvom Pärtom. Njegove interpretacije lahko slišimo od Sydneyjske operne hiše do Concertgebouwa v Amsterdamu, od Talina do Sao Paola, njegovi posnetki pa žanjejo prestižne mednarodne nagrade: prejel je dve nagradi Gramophone (in deset nominacij), pet nominacij za nagrado grammy, francoski Diapason d'Or de l'Année, nemški Echo Klassik in druge.

Je ustanovitelj in direktor zbora Polyphony ter glasbeni direktor zasedbe Holst Singers, v sezoni 2024/25 pa je prevzel tudi mesto glavnega dirigenta Zbora Slovenske filharmonije. Kar 17 let je deloval

kot sodelavec Kolidža Trinity v Cambridgeu in kot glasbeni direktor njegovega zbora. Bil je tudi šef dirigent Nizozemskega komornega zbora, gostujoči šef dirigent Danskega nacionalnega vokalnega ansambla, umetniški direktor in glavni dirigent orkestra City of London Sinfonia ter glasbeni direktor pri londonski Tempeljski cerkvi.

Njegovi posnetki del baltskih skladateljev so dosegli več prestižnih nominacij; podobno velja za njegove zgoščenke z zasedbo Polyphony z deli Mortena Lauridsena, Erica Whitacra, Karla Jenkinsa, Benamina Brittna, Jamesa MacMillana in Francisa Poulenca. Osem odmevnih zgoščenk je Layton posnel tudi z zasedbo Britten Sinfonia, z Orkestrom dobe razsvetljenstva pa je posnel več del Johanna Sebastiana Bacha.

Kot gostujoči dirigent širom sveta navdihuje najvidnejše zборе: Nizozemski komorni zbor, Danski nacionalni vokalni ansambel, Vokalni ansambel Jugozahodnonemškega radia ter zbora Srednjenemškega radia Leipzig in Severnonemškega radia Hamburg, Latvijski nacionalni zbor in Latvijski radijski zbor, Estonski filharmonični komorni zbor, zbora Poljskega radia in Vroclavske filharmonije, Komorni zbor Erica Ericsona, Die Konzertisten v Hongkongu ter druge.

Nasploh je Layton tudi iskan interpret baročne glasbe, ki jo izvaja z orkestri, kot so Akademija za staro glasbo v Cambridgeu, Londonski filharmoniki in orkestri v Filadelfiji, sodeloval pa je tudi že z Londonsko Sinfonietto, Nacionalnim valižanskim orkestrom BBC, Kraljevim škotskim nacionalnim orkestrom, škotskimi in avstralskimi komornimi orkestri, Filharmonijo Auckland, simfoničnimi orkestri v Avstraliji ter drugimi.

Harrison Cole

Harrison Cole je angleški organist mlajše generacije, prejemnik nagrade Limpus Kraljevega kolidža organistov. Trenutno zaseda mesto pomočnika organista Zbora Kraljevega kolidža v Cambridgeu, pri katerem je zadolžen za izobraževanje pevk in pevcev ter spremljavo zbora pri dnevni bogoslužjih, radijskih prenosih, snemanjih in na turnejah. Med drugim je z njim že nastopil tudi v Združenih državah Amerike, Kanadi in Estoniji.

Predtem je že med študijem na Kolidžu Trinity v Cambridgeu deloval kot organist tamkajšnjega zbora, ki ga je tedaj vodil Stephen Layton, nakar je postal pomočnik organista na Kolidžu Gonville in Caius. Med letoma 2018 in 2019 je bil poleg tega zaposlen tudi kot organist v Waleški stolnici, septembra letos pa se bo preselil v London, kjer bo prevzel mesto pomočnika glasbenega direktorja in organista v Cerkvi Svetega Pavla v Knightsbridgeu.

Širom Velike Britanije se redno udeležuje tudi kot pianist, korepetitor instrumentalistov in pevcev ter dirigent, pri čemer se še posebej rad posveča izvajanju sodobne glasbe, med drugim skladateljev Judith Weir, Francisa Potta, Davida Briggsa in Jeremyja Thurlowa.

Hvala, ker nas podpirate.

Erazem Žganjar
flavtist

 Zavod
Vse bo v redu

 europlakat

DELO

MØBILIZE
FINANCIAL SERVICES

HITRADIO
center

SiolNET.

in2

 COMTRADE
SYSTEM INTEGRATOR

 GENEPLANET

mladi-upi.si

Patrick Hadley

Moj ljubi je spregovoril

Vp 2,10-13; SSP

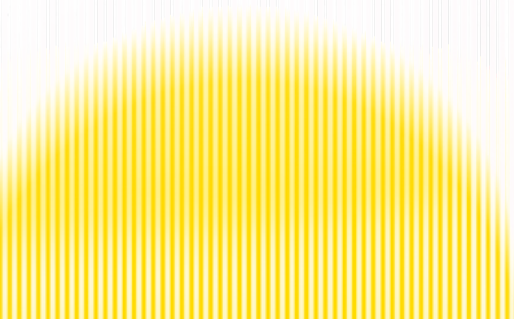
Moj ljubi je spregovoril in mi rekel:
Vstani, moja draga,
lepotica moja, odpravi se,
ker glej, zima je minila,
deževje ponehalo, prešlo.
Cvetice so se prikazale v deželi,
čas petja je prišel
in glas grlice je slišati v naši deželi.
Smokva zori svoje prve sadove
in trte dehtijo v cvetju.
Vstani, moja draga,
lepotica moja, odpravi se!

Charles Villiers Stanford

Razsvetli našo temo

Kolekta večerne molitve iz *Knjige skupne molitve*; prevedla Katarina Šter

Razsvetli našo temo, te prosimo, o Gospod;
in po svoji veliki milosti nas obvaruj
vseh nevarnosti in strahot te noči
iz ljubezni do svojega edinega Sina,
našega Odrešenika Jezusa Kristusa.
Amen.

Benjamin Britten

Radujte se v Jagnjetu

Christopher Smart; prevedla Katarina Šter

Zbor

Veselite se v Bogu, o vi jeziki,
slavite Gospoda in slavite Jagnje.
Narodi in jeziki in vsako bitje,
v katerem je dih Življenja.
Naj se se pojavita pred njim človek in zver,
naj skupaj poveljučujeta njegovo ime.

Zbor

Naj Nimrod, mogočni lovec
priveže leoparda k oltarju
in posveti svoje kopje Gospodu.

Naj Izmael posveti tigra
in se zahvaljuje za svobodo,
v kateri ga je Gospod pustil na prostosti.

Naj se Bileam pojavi z oslico,
in naj hvalijo Gospoda njegovo ljudstvo
in njegova bitja za večno plačilo.

Naj pristopi Daniel z levom
in slavi Gospoda na vso moč
po veri v Jezusa Kristusa.

Naj streže Itamar z gamsom
in blagoslavlja ime Njega,
ki oblači nage.

Naj Jakim s satirom
blagoslavlja Gospoda v plesu,
plesu, plesu, plesu.

Naj David z medvedom blagoslovlja
začetek zmage Gospodu,
Gospodu, ki je popolnost odličnosti.

Zbor

Aleluja, aleluja, aleluja
iz srca Boga
in od roke neposnemljivega umetnika
in od odzvena nebeške harfe,
mogočne in poveljučujoče v milini.
Aleluja, aleluja, aleluja.

Sopran solo

Zakaj razmišljal bom o svojem mačku Jeoffryju.
Zakaj on je služabnik živega Boga,
zvesto in vsak dan mu služi.

Zakaj že ob prvem pogledu
božje slave na Vzhodu
ga časti po svoje.
To stori tako, da sedemkrat zavije
okrog svojega telesa z elegantno hitrostjo.
Zakaj ve, da je Bog njegov Odrešenik.
Zakaj Bog ga je blagoslovil
v raznolikosti njegovih gibov.
Zakaj nič ni milejšega
od njegovega miru, ko počiva.

Zakaj imam mačka,
ki vse prekaša v lepoti,
in od katerega povzemam priložnost,
da blagoslavljam Vsemogočnega Boga.

Alt solo

Zakaj miš je bitje
velike osebne hrabrosti.
Zakaj to je resničen primer:
Mačka zgrabi miško
in mišek ne bo zbežal,
ampak drzno stoji tam in grozi.
Če jo spustiš,
se bom jaz spopadel s teboj,
čeprav si tako veličastno bitje.

Zakaj miš je bitje
velike osebne hrabrosti.
Zakaj miš
je gostoljubnega značaja.

Tenor solo

Zakaj cvetlice so veliki blagoslovi.
Zakaj cvetlice so veliki blagoslovi.
Zakaj cvetlice imajo svoje angele,
same besede božjega stvarjenja.
Zakaj cvetlica povečuje Boga
in korenina odbija sovražnika.
Zakaj obstaja govorica cvetlic.
Zakaj cvetlice so na poseben način
poezija Kristusa.

Zbor

Zakaj sam sem pod enako obtožbo
kakor moj Odrešenik,
zakaj rekli so,
da ni pri sebi.
Zakaj uradniki miru
se ne strinjajo z mano,

in stražnik me udarja
s svojo palico.
Zakaj ta bedak, bedak
je proti meni
in ne pripada ne meni
ne moji družini.
Zakaj jaz sem v dvanajstero stiskah,
a On, ki je bil rojen iz device,
me bo rešil iz vseh,
me bo rešil iz vseh.

Bas solo

Zakaj H je duh,
in zato je on Bog.
Zakaj K je kralj,
in zato je on Bog.
Zakaj L je ljubezen,
in zato je on Bog.
Zakaj M je muzika,
in zato je on Bog.
In zato je on Bog.

Zbor

Zakaj glasbila so po svojih rimah,
zakaj šalmajeve rime so trava, favn in podobne.
Zakaj šalmajeve rime so luna,
 blagoslovljeni dar in podobne.
Zakaj harfine rime so peti, zveneti in podobne.
Zakaj harfine rime so pozvanjati,
 strune in podobne.
Zakaj rime cimbal so zvon, vodnjak in podobne.
Zakaj rime cimbal so zvoniti, duša in podobne.
Zakaj flavtine rime so zob, mladost in podobne.
Zakaj flavtine rime so spremstvo, nem in podobne.
Zakaj fagotove rime so prehod, razred in podobne.

Zakaj dulcimerjeve rime so milina,
 prostor, udarec, vročina in podobne.
Zakaj klarinetove rime so čist, viden in podobne.
Zakaj trobentine rime so zvok, vez,
 vzpon in podobne.

Zakaj božja trobenta je blagoslovljeno védenje
in takšna so vsa glasbila v nebesih.
Zakaj Bog Oče Vsemogočni igra na harfo
neizmerne velikosti in melodije.
Zakaj tisti čas vsa hudobija preneha
in vsi zli duhovi so pomirjeni.
Zakaj ta čas je človeku doumljiv
po svoji izjemni tišini in vedrini duše.

Zbor

Aleluja, aleluja, aleluja,
iz srca Boga
in od roke neposnemljivega umetnika
in od odzvena nebeške harfe,
mogočne in povelečujoče v milini.
Aleluja, aleluja, aleluja.

Jonathan Dove

Iščite Njega, ki je ustvaril sedmero zvezd

Am 5,8 in Ps 139,12; SSP

Iščite Njega, ki je ustvaril Gostosevce in Orion,
spreminja temo v jutro in dan temní v noč.
Aleluja, da, tudi tema ne bo pretemna zame,
noč bo svetila kakor dan.
Amen.

James MacMillan

Zahvaljujte se Gospodu

Ps 105,1-5; SSP; Robert Herrick; prevedla Katarina Šter

Zahvaljujte se Gospodu, kličite njegovo ime,
dajte spoznati med ljudstvi njegova dela.
Pojte mu, prepevajte mu psalme,
govorite o vseh njegovih čudovitih delih.
Ponašajte se z njegovim svetim imenom,
naj se veseli srce tistih, ki iščejo Gospoda.
Iščite Gospoda in njegovo moč,
vedno iščite njegovo obličje.
Spominjajte se čudovitih del, ki jih je storil,
njegovih znamenj in sodb njegovih ust.

Glasba, ti Kraljica nebes,
urok, ki začara skrbi,
ki v pekel zareže tišino.
Ti krotiš tigre in besneče nevihte, ki se dvigajo,
z uspavankami, ki topijo dušo in srce.
Padi dol iz tvojih pozvanjajočih sfer,
da nam očaraš duše, kot si nam očarala uho.

Pojte mu, prepevajte mu psalme,
govorite o vseh njegovih čudovitih delih.

Gerald Finzi

Glej, popolna, dokončna daritev

Richard Crashaw; prevedla Katarina Šter

Glej, popolna, dokončna daritev,
v katero liki vsi uprli so oči.
Odkupljeni Izak in njegov oven;
mana in Velikonočno Jagnje.

Jezus Učenik, pravičen in resničen,
naša hrana, zvesti naš Pastir.

O naj ljubezen, ki te žene,
da se mešaš z našo nizko smrtnostjo,
dvigne naše izsušene duše in nas napravi
za souživalce tvojega polnega keliha,
sodediče svetnikov. Da bi tako
vsi pili isto vino in na enak način.
Da ne bi spremenili paše, temveč le kraj,
da bi od tebe se hranili pred obličjem tvojim.

O dragi spomenik tiste Smrti,
ki še živi in nam daje dihati!
Bogata, kraljevska hrana! Nasičujoči kruh,
katerega uživanje nas odteguje smrti!
Živi večno, Kruh ljubezni, in bodi mi
življenje, duša, zanesljivejši moj jaz.

Gospod, pomagaj, da bi zrasla moja vera,
moje upanje;
in napolni moj delež v svojem miru.
Daj ljubezen za življenje in ne daj, da moji dnevi
rasli bi drugače kakor v novih močeh
v imenu, hvali tvoji.

Vstani, kraljevski Sion! Vstani in opevaj
presladkega pastirja tvoje duše, Kralja tvojega srca.
Napni vse sile; prikliči, če le moreš,
nebeške harfe v roké človeške.
Ta vzvišeni subjekt presega
vsa največja stremjenja tvoje ljubezni.

Glej, Življenja Kruh, zmagovito besedilo
tega dne spodbuja tvojo slavo.
Sam živi in življenje dajajoči kruh,
med dvanajstero velikih deljen,
ko je Življenje, on sam, tik pred smrtjo
iz ljubezni postal sam svoja Zapuščina.

O blagi Pelikan, ki rane si zadajaš sam,
katerega prsi jočejo balzam za človeštvo ranjeno.
Vse do sem obrni dobrotljivi tok
k srcu krvavečemu, ki hlasta za krvjo.
Za krvjo, katere najmanjše kaplje zmorejo
sprati z mene moje svetove grehov.

Pridi, ljubezen! Pridi, Gospod!
In tisti dolgi dan, po katerem hrepenim,
naj pride in preide že!
Ko bo ta suha duša videla te oči
in pila iz tvojih odpečatenih izvirov,
ko sonce Slave bo pregnalo
vsakršne sence moje vere,
namesto tančice mi podarilo tvoj Obraz.

Glej, popolna, dokončna daritev,
v katero liki vsi uprli so oči.
Amen.

Slovenska
filharmonija

Vpis abonmajev 26|27 *Barvito*

T 01 24 10 810

E info@filharmonija.si

www.filharmonija.si

 triglav

generalni
pokrovitelj

Možnost spletnega nakupa!

Maj, junij 2026

SMS 6

Brez zavor

28. in 29. maj 2026 ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Duncan Ward *dirigent*

Jean-Guihen Queyras *violončelo*

Spored:

Primož Ramovš: Sinfonietta

Antonín Dvořák: Koncert za violončelo in orkester
št. 2 v h-molu, op. 104

William Walton: Simfonija št. 1 v b-molu

VIP 5

Meditranska melanholija

5. junij 2026 ob 19.30

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Zbor Hrvaške radiotelevizije

Tomislav Fačini *dirigent*

Pavao Mašić *orgle*

Marta Meštrović *oboa*

Vedran Kocelj, Ivan Medi *trobenta*

Hrvoje Sekovanić, Krunoslav Benko,

Francesco Mazzoleni *tolkala*

Spored: **Pärt, Bergamo, Kuljerić, Parać**

FKK 6

Za mlade, 2. del

11. in 12. junij 2026 ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Kahi Solomnišvili *dirigent*

Patricija Avšič *violina*

Spored:

Pavle Merku: Concertino za mali orkester

Jean Sibelius: Koncert za violino in orkester
v d-molu, op. 47

Ludwig van Beethoven: Simfonija št. 7 v A-duru,
op. 92

Slovenska
filharmonija

www.filharmonija.si

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je
Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske
filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

generalni pokrovitelj
koncertne sezone 2025/26

Pokrovitelja in donatorja azijskega gostovanja:

generalna pokroviteljica
azijskega gostovanja

Pokrovitelj:

Donatorja:

Partner:

Medijski pokrovitelji:

Sio1NET.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Pretežno vokalni cikl – PVC 6
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije: Nejc Avbelj
Avtorica spremne besede: Katarina Šter
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, maj 2026

Če želite prejemati redna e-obvestila
o programu Slovenske filharmonije,
sporočite svoj e-naslov na
info@filharmonija.si.

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Redakcija koncertnega lista je bila končana
20. maja 2026.

ISSN 2350-5117